

בדלי טמא.

והטעם לכך, כי מאחר שלא התירו לטהרו, אלא על ידי מילויו במים, זוכרים שבאופן אחר הדבר אסור, ולא יטעו.

כלי שנטמא ביום טוב מטבילים אותו ביום טוב

נתבאר, שאסרו חכמים להטביל כלים ביום טוב. ומבואר בברייתא, שכל זה כשנטמאו הכלים קודם יום טוב, אבל כשנטמאו ביום טוב עצמו, מותר להטבילם בו.

- והנה, לדעת רב ביבי האומר, שהסיבה שאסרו להטביל כלים ביום טוב, שמא ישהה אותם בטומאתם עד יום טוב, מובן, מדוע כשנטמאו ביום טוב עצמו, מותר להטבילם, כי חשש שהייה ישנו רק בכלים שנטמאו קודם יום טוב, שלא ישהם עד יום טוב, ולא בכלים שרק היום נטמאו. [ולכאורה הוא הדין שיוכל להטביל בשבת, כלים שנטמאו בו ביום, שהרי אין בכך שהייה].

- אבל לדעת רבה ורב יוסף האומרים, שהסיבה שאסרו להטביל כלים ביום טוב, שמא יעבירם ארבע אמות ברשות הרבים, או שמא יסחטם, וכדי לחזק גזרה זו אסרו אף בחצר, ושאר כלים, ובשבת, לכאורה היו צריכים כמו כן לחזק גזרה זו, ולאסור גם טבילת כלים שנטמאו ביום טוב^א. והסיבה שבכל זאת לא גזרו על כך, **כי טומאה ביום טוב דבר שאינו שכיח הוא, שהרי הכל מטהרים עצמם ברגל, ונוזהרים מליטמא, וכלל בידינו, שאין גוזרים גזרות על דברים שאינם שכיחים**. [ודווקא כשנטמאו ביום טוב, שהטומאה בו אינה שכיחה, אבל כשנטמאו בשבת, אין מטבילים אותם, כי בשבת הטומאה שכיחה כבשאר ימות השנה].

- ויתכן שכן הוא לדעת רבא האומר, שהסיבה שאסרו להטביל כלים ביום טוב, כי נראה כמתקן כלי. הסיבה שלא אסרו זאת בכלים שנטמאו ביום טוב עצמו, כי דבר זה אינו שכיח.

^א כן הוא לשון הגמרא, "גזזור דיום טוב אטו ערב יום טוב". ולא זכיתי להבין, הלא מאחר שסיבת הגזרה שמא יעביר ארבע אמות או שמא יסחוט, טעם זה עצמו ישנו גם כשנטמאו ביום טוב עצמו, ולמה צריכים אנו לגזור יום טוב אטו ערב יום טוב. ויל"ע בדבר.